ബഹുമാനപ്പെട്ടവരേ!
പ്രിയപ്പെട്ടവരേ!

ഇങ്ങനെ ഒരു കടലാസിൽ പരാതിക്കത്ത് എഴുതി അയയ്ക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി, ഒരു ചികിത്സയ്ക്കുവേണ്ടി ആശുപത്രിയിൽ കിടക്കേണ്ടിവന്നപ്പോൾ ഞാൻ ആദ്യമായി കേട്ടതാണ്. ഒരു ഡോക്ടർ തന്നെ ചികിത്സിക്കുന്നതിനിടയിൽ, പ്രസംഗിക്കാനുള്ള ഒരു കഴിവുകൂടി അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടെന്ന് എനിക്കു തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. ഡോക്ടർ സ്നേഹപൂർവ്വം, കണ്ണുരുട്ടിയോ, ചിരിച്ചോ ഞാൻ ചെയ്തുകൂട്ടിയ ഓരോ ചെറിയ പാപത്തിനും പരിഹാരം നിർദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ, ഒരു ഗ്രാമത്തെ മുഴുവൻ കഴുകന്മാർ കൊത്തിപ്പറിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ഞാൻ ഓർമ്മിക്കാറുണ്ട്. പ്രസംഗിക്കാനുള്ള കഴിവ് ഡോക്ടർമാർക്കു മാത്രമല്ല, കൊടുത്തിട്ടുള്ളതെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നില്ല. ഇതുപോലെ ചിലർക്കു കൂടി ഈ കഴിവുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ ഈ കത്തെഴുതുന്നത്. ഇതിനുമുമ്പ് ഞാൻ ഇതുപോലെ കത്തുകൾ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. അവയൊന്നും അയച്ചിട്ടില്ല. അവയിൽ ചിലതിൽ ഞാൻ ഇതിനെക്കാൾ ഗൗരവമുള്ള കുറ്റങ്ങൾ ചെയ്തതായി ഏറ്റുപറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ചിലതിൽ ഇതിനെക്കാൾ നിസ്സാരമായ കുറ്റങ്ങൾ ചെയ്തതായി ഏറ്റുപറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽ ഞാൻ ഏറ്റുപറയുന്നത് ഒരു കുറ്റമാണ്. ഇതിനുമുമ്പ് ഞാൻ ഏറ്റുപറഞ്ഞിട്ടുള്ള കുറ്റങ്ങളിൽ ഒന്നുപോലും ഇതിനോടു താരതമ്യപ്പെടുത്താൻ കഴിയുന്നതല്ല

കൂടെ മേൽപ്പറഞ്ഞ ഞാനുമുണ്ടായിരുന്നു. ബംഗാളി
നോവലിസ്റ്റായ താരാശങ്കർ ബാനർജി
എഴുതിയ 'ഗണദേവത' എന്ന നോവലിന്റെ
ഇംഗ്ലീഷ് പരിഭാഷയും നല്കിയ 'ഇവിൾ സ്പിരിറ്റ്'
എന്ന ~~ഇ~~ ദിഷ്ടപ്രേതകഥാപരിഭാഷയുമാണ്
ഇപ്പോൾ ഞങ്ങൾ കൈവശമുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ.
എന്റെ ഭാഷാന്തരം; ഞങ്ങളുടെ
ഗുരുനാഥൻ ടി. കെൻ. കൃഷ്ണക്കുറുപ്പ് എഴുതിയ
രണ്ടാമത്തെ നോവൽ, ദിഷ്ടപ്രേതങ്ങളുടെ
കൈവിരിയിച്ചതുമായിരുന്നു. എന്റെ ഭാഷാന്തരത്തിന്റെ
കൈയെഴുത്തുപ്രതി നകേൻ, ബാലകൃഷ്ണ
എന്നിവരുടെ ~~കൈ~~ കൈകളിലൂടെ പൊങ്ങുത്തിരഞ്ഞ
ഒടുവിലെത്തിയത്, കോളേജിലെ കൊളേജിലെ
ഏറ്റവും സീനിയറായ ഞാൻ ആയിരുന്നു. ഈ കൈമാറി
നാടകമെന്തിനാണ് ~~എന്ന~~ ഇത് ചർച്ചചെയ്തിരുന്ന
ഞങ്ങൾ തന്നെയായിരുന്നു. പുസ്തകത്തിന്റെ
യും പ്രൂഫ് പ്രതിയുടെയും ആദ്യത്തെ
കർത്താവിന്റെ കൈയിലെത്തിക്കുന്നതിന് ഞാൻ തന്നെ
തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടാൻ എന്താണ് കാരണമെന്ന്
ഇന്നും എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. ഒരു കത്തെഴുതിയാ
ലുടൻ മീശാർത്തെഴുതിയാലും ഞങ്ങടെ ലോകത്തി
ലുടനീളം പ്രൂഫ് പ്രതിയായി വന്നുചേർന്ന
കടലാസുകെട്ടുകൾ പ്രതിദിനമുണ്ടാക്കുന്ന പ്രതിസന്ധി
കളെയും പ്രതിരോധിച്ചുകൊണ്ട് ~~ഞങ്ങൾ~~ ഞങ്ങൾ
ചെന്നൈയിലെത്തിയപ്പോൾ ~~ഞങ്ങൾ~~
ഞങ്ങൾ കിതച്ചുതുടങ്ങിയിരുന്നു. ഒരു കാരുകൊണ്ടും

I തോറ്റു

പിന്നെപ്പിന്നെ ഞാൻ ചെന്നു കണ്ടപ്പോൾ
ഒരുപ്രാവശ്യത്തെ [illegible] തിരുമേനി
ചിരിച്ചുകൊണ്ടു ചോദിച്ചു: "നിന്റെ
ചരിത്രം ഒന്നു പറയൂ." ഞാൻ
ചരിത്രം പറഞ്ഞുതുടങ്ങി. ഞാൻ
പറഞ്ഞതൊക്കെ കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു,
ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചു,
ഒടുവിൽ [illegible] കൊണ്ടു
പറഞ്ഞു: "നിന്റെ കഥ കേട്ടിട്ടു
എനിക്കു വലിയ സന്തോഷമായി.
നിന്റെ ഭാവിയെപ്പറ്റി ഞാൻ
ചിന്തിക്കാം." ഞാൻ അന്നു
മടങ്ങിപ്പോന്നു. പിന്നീടു
പലപ്രാവശ്യം ഞാൻ അവിടെ
ചെന്നു. ഓരോ പ്രാവശ്യവും
തിരുമേനി എന്നോടു പറഞ്ഞു:
"നിന്റെ കാര്യം ഞാൻ
ആലോചിക്കുന്നുണ്ടു്." ഒടുവിൽ
ഞാൻ ചോദിച്ചു: "എന്നാണു
തിരുമേനി എന്റെ കാര്യം
തീരുമാനിക്കുന്നതു?" അപ്പോൾ
തിരുമേനി പറഞ്ഞു:

"നിന്റെ കാര്യം തീരുമാനിക്കുന്നതു
ഞാനല്ല—
ദൈവമാണു—
ദൈവത്തിന്റെ തീരുമാനം
നിന്നെ അറിയിക്കുന്നതു
ഞാനാണു."

അതിനുശേഷം, ഞാൻ
ചോദിക്കുമ്പോഴെല്ലാം, ഞാൻ
കൊണ്ടുപോയ തിരുമുറിവുകൾ കണ്ടു.
കൊണ്ടു് സന്തോഷിക്കും, എന്നെക്കുറിച്ചു
കൊണ്ടു നല്ലതു കൊണ്ടു് ഞാൻ
ഒരുവനാണു് [illegible] ഞാൻ
ദൈവത്തിന്റെ [illegible] ആയിരുന്നു
എന്നു തിരുമേനി—അതെന്റെ ഒരു
ബഹുമതിയായി, പക്ഷേ "ദൈവം"
എന്നു മാത്രം

[illegible]

ഞാൻ ടീച്ചറെ നോക്കിയിരുന്നു. ടീച്ചർ ഒന്നും മിണ്ടാതെ ചുമരിലെ 'ടഗോർ' ന്റെ ഫോട്ടോയിലേക്ക് നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഞാൻ ക്ലാസിലിരുന്നു, ഉച്ചയ്ക്ക് ചോറുണ്ടു, വൈകുന്നേരം വീട്ടിലെത്തി, രാത്രി ഉറങ്ങി, പിറ്റേന്ന് രാവിലെ എഴുന്നേറ്റു, പിന്നെയും

ഇതിൽ, ഉത്തർപ്രദേശിലെ ചരിത്രമാണെങ്കിൽ, ചിൽ
കാലങ്ങളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടതായിത്തീർന്ന ചില പുര
വസ്തുക്കളുടെ വിവരങ്ങളും ലഭിക്കുന്നു.
ഇന്നും, മീററ്റിലെ ജനങ്ങൾക്ക് ഏറെ താല്പര്യമുള്ള
ഒന്നാണ്, മീററ്റിലെ ചരിത്ര
പ്രധാനമായ സ്ഥലങ്ങളുടെ പട്ടിക. ഇതിൽ ഏറ്റവും
പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ് "ടൗൺഹാൾ". ഇതിനെ കുറിച്ച്
ഒരു ചെറിയ വിവരണം ഇവിടെ ചേർക്കുന്നു.
മീററ്റിലെ നാലഞ്ചു നാടുനീങ്ങികളുടെ
നിന്നുകൊണ്ടാണ്, ബ്രിട്ടനെ കാത്തു
കൊണ്ടിരുന്നത്. ഇവിടെ ഇന്ത്യൻ
ഭരണത്തിലെ ഉന്നതന്മാരുടെ ചടങ്ങുകൾ
നടന്നിരുന്നു. "ടൗൺഹാൾ" എന്ന
പേരുവന്നതിനെക്കുറിച്ചും ഒരു
കഥയുണ്ട്. ഇതിനെ ചുറ്റിപ്പറ്റിയും
ചില കഥകൾ നിലവിലുണ്ട്.
ടൗൺഹാൾനിർമ്മാണത്തിനു ചുക്കാൻ പിടിച്ചത്
ടേബർലെയ്ൻ എന്ന ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനാണ്
എന്നതാണ് ഒരു കഥ. ഇതിനു
ശേഷം ഈ കെട്ടിടം 'ടൗൺഹാൾ' എന്നറിയപ്പെടാൻ
തുടങ്ങി. ടൗൺഹാളിന്റെ ആദ്യകാല
ഉപയോഗം എന്തായിരുന്നു എന്നതിനെക്കുറിച്ച്
ഒരു വിവരവും ലഭ്യമല്ല. ഇതിന്റെ
'ടൗൺഹാൾ' എന്ന പേരിനു കാരണം
ഇതിന്റെ ആകൃതിയാണെന്നും ഒരു
അഭിപ്രായമുണ്ട്.

ചമച്ചെന്നാം. ~~ഈ~~
തോപ്പിയുടെ 'ഞ്ഞ്ഞിൻ്റ്' എന്ന
തെറ്റും ചൻ്റ്രമായത്തിൽ ചൻ്റ്രക്കുറിപ്പ
ഉണ്ടാക്കാം തെറ്റിദ്ധരിച്ചു. ഇവിടെ ഞാൻ
ഉദ്ദേശിച്ചതെന്തെന്നാൽ, ഇവിടെ ~~ഇവിടെ~~ ചൻ്റ്രക്കുറി
ഇടുന്നതിനുള്ള കാരണം. ഞാൻ ചന്ദ്രനിലോ
ചന്ദ്രനിലോ, ചന്ദ്രനിലോ, എന്നിങ്ങനെ
കാലത്ത് ചന്ദ്രനിൽ ~~ചന്ദ്രനിൽ~~ "ഞാൻ
ചന്ദ്രൻ" എന്നുണ്ടാവാൻ ഞാനുദ്ദേശിക്കുന്നു. അതു
ഒരു മൈക്രോഫോണിലൂടെയാണെങ്കിൽ ചന്ദ്രനിൽ
ചന്ദ്രൻ, ചന്ദ്രൻ, ചന്ദ്രൻ എന്നിങ്ങനെ നാലുപ്രാവശ്യം
ഉണ്ടാവുമല്ലോ. ചന്ദ്രനിൽ ചന്ദ്രൻ എന്നതിലെ
'ചന്ദ്രൻ' എന്നതിനെ ചന്ദ്രനിൽ ചന്ദ്രൻ എന്നതിലെ
'ചന്ദ്രൻ' എന്നതിനോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തിയാൽ
ഇതിലുള്ള വ്യത്യാസം ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്.
ഇതിനെ ഒരു ഉദാഹരണമായി സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട്
ഇതുപോലുള്ള മറ്റു പല സന്ദർഭങ്ങളിലും
ചന്ദ്രക്കുറിയുടെ പ്രയോഗത്തിലുള്ള വ്യത്യാസം
ഗ്രഹിക്കുന്നതിനു വിഷമമുണ്ടാവുകയില്ല.

തോപ്പിൽ രാമായണത്തിലെ ഒരു
ഗാനത്തിൽ ~~ഒരു ഗാനത്തിൽ~~ ഇങ്ങനെയുണ്ട്.
ഒരു ചരണം. രാമൻ ഒരുത്തൻ്റെ വിവാഹത്തിനു
വേണ്ടി ശ്രീരാമായണത്തിലെ ഉള്ളടക്കം

ഞാൻ ഇതുവരെ ഞങ്ങളുടെ ഗ്രന്ഥകർത്താവിനെ പരിചയപ്പെടുത്തിയ കാര്യങ്ങൾ, "കൊച്ചനുജൻ" എന്ന പേരിൽ ഞങ്ങൾ സ്നേഹിച്ചു പോന്നിരുന്ന പ്രതിഭാശാലിയുടെ ജീവിതം തീരെ ചുരുക്കമായിരുന്നു. ചരിത്രം, അകാലമരണം മൂലം ഞങ്ങളോടു കാണിച്ച ക്രൂരതയുടെ ഒരു ഞെട്ടലോടുകൂടി മാത്രമേ ഞങ്ങൾക്കു ചിന്തിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. ചുരുക്കം ചില വർഷങ്ങൾ മാത്രം ഈ ഭൂമിയിൽ ജീവിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും ഈ പ്രതിഭാശാലി തന്റെ ചുറ്റുപാടുകളിൽ നിന്നും ഉൾക്കൊണ്ട അനുഭവങ്ങൾ അനുപമമായ ഒരു കലാസൃഷ്ടിയായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിച്ചിരുന്നു. അതിന്റെ ഫലമായിരുന്നു "കൊച്ചനുജൻ" എന്ന ഈ കൃതി. ഈ കൃതിയിലൂടെ ഞങ്ങൾക്കു ലഭിച്ച അനുഭവങ്ങൾ ഒരിക്കലും മറക്കുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല. ഈ കൃതിയിലെ കഥാപാത്രങ്ങളിലൂടെ ഞങ്ങൾ കണ്ടുമുട്ടിയ ഈ പ്രതിഭാശാലിയെ ഞങ്ങൾ എന്നും ഓർമ്മിക്കുന്നതാണ്

ഉപചാരത്തിന്റെ ഭാഷയിൽ ഞാൻ
ഇതിനു മറുപടി പറയുന്നില്ല. തൊഴുതു
നിന്നിരുന്ന ഭാര്യയുടെ നേർക്കു തിരിഞ്ഞു
ഞാൻ പറഞ്ഞു: "ഇനി നമുക്കു പോകാം."
അവൾ ഒന്നും മിണ്ടാതെ എന്റെ പിന്നാലെ
നടന്നു. കാറിന്റെ അടുത്തെത്തിയപ്പോൾ
ഞാൻ ഡ്രൈവിങ്ങ് സീറ്റിൽ കയറിയിരുന്നു.
അവൾ പിന്നിലെ സീറ്റിലും. കാർ
മുന്നോട്ടെടുത്തപ്പോൾ ഞാൻ അവളോടു
ചോദിച്ചു: "ഇനി എവിടെയാണു പോകേണ്ടത്?"
അവൾ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. കുറച്ചു
ദൂരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവൾ പറഞ്ഞു:
"ഇനി ഇടത്തോട്ടു തിരിച്ചാൽ മതി."
ഞാൻ അങ്ങനെ ചെയ്തു.

2/03/08